

“THE GREAT GLOBAL WARNING SWINDLE”

SAMMENDRAG

Hovedtese: At co2-utslipp er skyld i global oppvarming, er galt. Likevel er det folk som har interesse av å holde denne oppfatningen ved like. Dette hindrer vekst i den tredje verden.

Industriforurensning påvirker ikke klimaet. Det er co2-nivået som følger temperaturen i kronologi.

Co2 er naturlig, og står dessuten for en forsvinnende liten del av gassene i atmosfæren.

Klimaforandringer skyldes grad av aktivitet på sola

Margaret Thatcher brukte Bert Bolands fantasifulle teorier om menneskeskapt drivhuseffekt som et argument, fordi hun ville bygge atomkraftverk. Dette ble begynnelsen på klimaforandringene som industri, og forskningens satsningsområde nummer en.

Miljøbevegelsen adopterte det som kjernesak, og diverse aktivister slang seg på og var med å forme den nye klimaideologien i sitt antikapitalistiske bilde.

Resultatet: en industri bestående av folk med interesse av å opprettholde forestillingen om global oppvarming.

Masse penger til forskningen. For å få enda mer, regisseres interessante funn. Miljøjournalistene blåser også opp situasjonen mer og mer, fordi jobben deres er avhengig av det.

Ikke bare pressen, også FN og IPCC blåser opp situasjonen.

IPCCs rapporter er ikke til å stole på

De som taler imot de rådende oppfatninger har alt å tape

På dette feilaktige grunnlaget jobber miljøbevegelsen, internasjonale myndigheter og resten av klimaindustrien mot en rimelig utvikling og vekst i den tredje verden.

DISPOSISJON

Del 1: Innledning/hovedtese

Del 2: Falsifiserer den rådende oppfatningen

Del 3: Viser at sola er skyld i klimaforandringene

Del 4: Politisering og ”Klimaindustriens” fremvekst

Går løs på troverdigheten på folk og institusjoner som er del av denne industrien, også ved å angripe den angivelige krisemaksimeringen deres

Del 5: IPCC og klimabevegelsen hindrer vekst og utvikling i 3. verden

(Del 6: Avslutning)

RETORISKE VIRKEMIDLER

Hvem er egentlig taleren/avsenderen i en moderne dokumentarfilm? Det kan være greit å reflektere over før man undersøker *ethos*, talerens troverdighet og integritet. Kanskje har vi i Skandinavia og Storbritannia, med tradisjon for solide, offentlige kringkastere, lettere for å ta dokumentarfilmer som spiller på klassiske sjangergrep, som god fisk?

For å bygge opp under filmens troverdighet forsøker filmskaperne også å spille på *ethos* hos de medvirkende. Det gjøres kontinuerlig bruk av intervjuobjekter som besitter prestisjefylte stillinger og/eller har mottatt priser for sitt arbeid/forskning. Dette understrekes både med skrift, bilde og tale (eks.1).

Det kan virke som om filmskaperne også forsøker å svekke troverdigheten til de aktørene som representerer motargumenter, ved måten de blir framstilt på (eks.2).

Filmen tar for seg et faglig krevende emne, og argumenterer på en resonnerende og tilsynelatende logisk måte. En hurtig, audiovisuell fremstilling gir oss imidlertid ikke umiddelbart anledning til å gå påstandene etter i sømmene. Publikum må bare følge resonnementet så godt det lar seg gjøre, da det klippes mellom grafer, animasjoner og faglige autoriteter og på denne måten bygges opp en argumentasjonsrekke.

Grafene utgjør her en viktig del av *logos*. De illustrerer sentrale poenger, og fungerer som bevis. Men mye av kritikken mot filmen går på at grafene kun speiler en side av CO2-forskningen. De har blitt omtalt som ensidige og subjektive, noen også regelrett feilaktige. Sett i lys av dette er det et paradoks når fortellerstemmen antyder at Al Gore unnlater å nevne aspekter ved grafen osv. I omtale av computer models kan en også ane en konflikt ift filmens egen argumentasjon. Et av grunnproblemene dokumentaren tar opp er jo hvordan media blåser saker ut av alle proporsjoner for å skape tilstrekkelig interesse rundt produktet sitt (Eks.2 og 3). Alle grafene i filmen stopper visstnok rundt 1980. Hadde de gått lenger ville det gått fram at for eksempel solaktiviteten ikke korrelerer med den økende temperaturen fra slutten av 80-tallet. Dette ville ha svekket filmens premieargument.

I dokumentaren gjøres det flittig bruk av effektive virkemidler som musikk og diverse illustrasjoner, på en

slik måte at dette kan føyes inn under *pathos*. Når den globale oppvarmingssvindelen rulles opp, er bakgrunnsmusikken alvorlig/mystisk, som for å understreke alvoret. Vi får presentert skrekkszenarier til korte sekvenser av naturkatastrofer. På den andre siden er lydbildet positivt og gledespreget i segmenter der industriforurensning vises og omtales, illustrert av barne-TV-aktige animasjoner (eks.4). Andre interessante eksempler på bruk av lyd og bilde er det voldsomme partiet der sola lanseres som den skyldige, ”the great beast”, eller avslutningen på filmen, der rørende musikk akkompagnerer sluttpoenget som både appellerer til publikums følelser og empati, *pathos*, og på en mer rasjonell måte, *logos*, om man ser det som en oppsummering av filmens argumentasjon.

Det er mange steder i filmen jeg vil argumentere for at filmskaperne spiller på *pathos*. Spesielt i filmens siste del er det lett å peke på dette (fra og med 01:01:45):

Vi ser kontrastene mellom fattige afrikanere som lever hardt under kummerlige forhold, og 6000 FN-delegater fra hele verden som flyr (!) til Nairobi for å diskutere temaer relatert til global oppvarming, for eksempel sammenhengen mellom global oppvarming og sexisme.

De som taler imot blir truet på livet, behandlet som holocaustfornektere. De sammenligner det med ostrakisme, noe som kan trekke tankene i retning av makt- og intrigespill i det gamle demokratiet, pøbelveldet, i Athen.

Man fokuserer på de fattige afrikanernes dårlige levestandard, og hvordan tilgang på rimelig elektrisitet ville ha forbedret situasjonen deres. Dette appellerer muligens til publikums empati og rettferdighetssans.

”Også, noen mil unna, FN-konferansen...” Spiller stadig på kontrastene mellom klimapampene og ”ofrene” i den tredje verden. Fattigdom vs. luksus.

Vi blir tatt med til et sykehus på landsbygda, som får elektrisitet fra et solcellepanel på taket. Forholdene er håpløse.

At verdens fattigste folk bare skal bruke verdens mest ineffektive og dyreste energikilder framstilles som moralsk forkastelig

Hele avslutningsdelen (fra ca 01:10:50): *pathos*, språk og musikk.

EKSEMPLER

Eksempel 1: (00:23:10)

“Carl Wunsch is professor of oceanography at MIT. He was also visiting professor in oceanography at Harvard University, and University College London – and a senior visiting fellow in mathematics and physics at the University of Cambridge. He is the author of four major text books on oceanography.”

Eksempel 2:

Bert Boland presenteres på en litt annen måte (0:34:00):

”A Swedish scientist called Bert Boland, tentatively suggested that man-made co2 might help to warm the world – although he wasn't sure.” (viser gammel film av at han sitter i skogen og forteller. Når han har avsluttet resonnementet sitt får vi et nærbilde av ansiktet hans, og han føyer til: “We just don't know”).

Deretter, en gammel redaktør av vitenskapelig tidsskrift forteller at han ble ”bitterly” kritisert av toppekspertene for å oppmuntre Boland i sine fantasier.

Så til fortellerstemme: ”At the height of the cooling scare in the 70s, Bert Bolands eccentric theory seemed absurd (...).”

Noen minutter senere: (0:42:30)

Mann som forteller om den spesielle alliansen mellom Thatcher og den nye ekstreme venstreorienterte antikapitalistiske miljøbevegelsen, at de gikk sammen bak ”a looney idea” (menneskeskapt global oppvarming) (Legg merke til musikken, som regel ikke musikk når fagpersoner argumenterer i førsteperson, men her er det stemningsoppbyggende musikk).

I neste sekvens er det fortelleren som tar historien videre. Han sier at på 90-tallet var ikke ideen om menneskeskapt global oppvarming lenger bare en ”slightly eccentric theory”.

Kan virke som de forsøker å bygge opp under hele konseptet som useriøst, bare ved å gjenta det nok ganger.

(Nå vet ikke jeg noe om Bert Bolands arbeid og dets troverdighet. Men tenk hva slags inntrykk man sitter igjen med om man kun baserer seg på opplysningene i filmen).

Se også hvordan Al Gores argumenter blir framstilt (00:18:30):

”Former vice president Al Gore’s emotional film, (...) the definitive popular presentation of the theory of manmade global warming”.

“Al Gore says the relationship between temperature and co2 is complicated – but he doesn’t say what those complications are. In fact, there was something very important in the icecore data that he failed to mention”.

En interessant observasjon at dokumentarfilmen også benytter seg hyppig av grafer og modeller, uten å nevne de mer komplekse sidene av saken...

Eks.4:

Illustrasjon – musikk og bilde:

Positiv framstilling (00:22:40)

Interessant framstilling (00:31:50)

(høres han mistenkelig ut som Darth Vader, eller er det bare meg? Skal sies at han høres slik ut ved gjentatte opptredener filmen gjennom. Så er vel bare meg)

Eks. 3 (0:45:00)

Computer models, hvor nøyaktig er det egentlig? Man kan visstnok legge inn data i beregningene for å få akkurat de resultatene man trenger for å være interessant. De blir motbevist (ved at det de spår ikke inntreffer) først lenge etter at folk har glemt dem. Fin måte å bli publisert på for å slå kloa i ytterligere forskningsmidler, og media sluker det rått, og blåser det ytterligere opp.

”To the untrained eye, computer models look impressive (...)”. Paradoks? Filmskaperne gjør da også bruk av diverse imponerende og tilsynelatende overbevisende visuelle virkemidler. Hvilke forbehold skal publikum ta når de skal ta stilling til disse?

Og at media overdriver ting for å få oppmerksomhet, kan jo også sies å ha en viss tilbakevirkende kraft.

(I etterkant av filmen gikk blant annet IPCC ut og tilbakeviste mange av de vitenskapelige påstandene som blir framlagt. Også mange fagfolk som var direkte eller indirekte involvert i presentasjonen har kritisert fremstillingen i ettertid. For eksempel Carl Wunsch (eks.1) mener han blir misbrukt i en spekulativ, politisk propagandafilm (han skal visstnok ha blitt truet med søksmål i ettertid, hvis han ikke går offisielt ut og avkrefter at han har blitt mistolket eller galt fremstilt på noen som helst måte). Mange av påstandene som presenteres er blitt grundig vitenskapelig tilbakevist. Jeg skal ikke gjengi alle reaksjonene her, men på tross av den massive kritikken skal det sies at filmskaperen visstnok står inne for filmen og den vitenskapelige konklusjonen, og ser på reaksjonene som forutsigbare utfall fra klimaindustrien)